

РЕШЕНИЕ

№ 3749

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Адриан Янев**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **11457** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище в [населено място] на Комисия за защита на потребителите, срещу Решение № 2484/27.05.2024 година, постановено по НАХД № 14480/2024 година по описа на Районен съд - София.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че нарушението е извършено. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при отхвърляне на жалбата, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът не изпраща представител. В отговора на касационната жалба от 23.08.2024 година и писмено становище от 21.01.2025 година излага подробните си съображения. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното

решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, в рамките на наведените от жалбоподателя касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

С обжалваното решение районният съд е отменил Наказателно постановление № 003459/21.08.2023 година на Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище в [населено място] на Комисия за защита на потребителите, с което на „Кеш Кредит“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, на основание чл. 210а, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите затова, че на 02.05.2023 година в [населено място] е използвал заблуждаваща търговска практика, като е предложил, чрез реклама на витрината на обект, находящ се в [населено място], [улица] „кредит на момента“, „веднага“, „решение до 6 минути“ и „усвояване на момента“, а сумата от 1 000 лева, по сключен договор №[ЕИК], сключен с А. Г. М., е преведена на кредитополучателя на 04.05.2023 година.

За да постанови този резултат съдът е приел за установено от фактическа страна, че при извършената на 17.05.2023 година проверка в обект, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Кеш Кредит“ ЕАД със седалище в [населено място], е установено, че на витрината на офиса е изписан текст със съдържание : „CASH CREDIT, най-добрата форма на подкрепа, кредити от 100 до 10 000 лева, лесно кандидатстване, незабавно одобрение, усвояване на момента, прозрачни и ясни условия“. Приел е, че в рекламните брошури, с текст „Кредит на момента, бърз кредит, който се предоставя без изисквания и е подходящ за всеки, който има нужда от изключително спешни средства, веднага. Решението се получава само до 6 минути...“. Приел е, че в брошурата се рекламират още няколко вида кредити – „Кредит Решение“, „Кредит Премиум“ и други.

Въз основа на установените факти съдът е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Въззивният съд е приел, че посланието „усвояване на момента“ е общо и описва различни възможности за кредитиране. Приел е, че сключеният договор е „Кредит премиум“, който не е рекламиран като инстантен договор, отпускан и усвояван в момента на сключване на договора, поради което не е налице извършено нарушение.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти.

Въззивният съд правилно е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Директорът на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище в [населено място] на Комисия за защита на потребителите, оправомощен със Заповед № 670/06.07.2023 година от Председателя на Комисия за защита на потребителите, арг. чл. 233, ал. 2 от Закона за защита на потребителите.

Правилен е извода на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното

производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящият състав изцяло споделя извода, че не е осъществен състава на административното нарушение по чл. 210а, вр. чл. 68д, ал. 1, вр. чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите.

Основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативно наличието на три елемента: първо, да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стока или услуга; второ, тази практика да противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност; и трето, да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

За да е налице заблуждаваща търговската практика, чрез действия трябва практиката да съдържа невярна, и следователно подвеждаща информация или дори информацията да е фактически точна относно един или повече от законово определените елементи, практиката трябва по някакъв начин, включително чрез цялостното представяне, да заблуждава или да е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, като го подтиква или е възможно да го подтикне да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел.

В случая, от доказателствата по делото е видно, че потребителят е страна по договор „Кредит Премиум“.

Рекламният текст на витрината на офиса, който предлага усвояване на кредита незабавно покрива първите два елемента от фактическия състав на нарушението по чл. 68д. Обявеното незабавно усвояване на кредита би могло да мотивира потребителя да поръча продукта.

Преценката за възможността за въвеждане в заблуждение законодателят изисква да се направи спрямо средния потребител - чл. 68г, ал. 1 и чл. 68д, ал. 1 от Закона за защита на потребителите. Българският законодател не е дал легално определение на понятието среден потребител. Законът за защита на потребителите, съгласно § 13а, т. 12, въвежда Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар (Директива 2005/29/ЕО). Съгласно т. 18 на преамбюла на директивата общностният акт приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, които се тълкуват от Съда на Европейския съюз. Средният потребител е посочен като база за сравнение и в чл. 6 и 7 на Директивата, регламентиращи заблуждаващите търговски практики.

В практиката си Съдът на Европейския съюз трайно е приел, че националните юрисдикции трябва да вземат предвид възприятието на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен (виж решение от 16.07.1998 година по дело Gut Springenheide, C-210/96, R. I-04657, т. 31; решение от 13.01.2000 година по дело Estee Lauder, C-220/98, R. I-00117, т. 27-30; решение от 19.09.2006 година по дело Lidl B., C-356/04, R., стр. I-8501, т. 78; решение от 12.05.2011 година по дело Ving S. AB, C-122/10, т. 23).

Цялостното представяне на информацията за предлагания продукт не дава основание да се направи извод, че средният, сравнително наблюдателен и предпазлив потребител не би могъл да установи, че кредитът се усвоява до 24 часа от сключването на договора, както е посочено в договора.

С оглед на горното съдът намира, че въззивният съд е постановил решението си при

правилно приложение на материалния закон, поради което същото следва да се остави в сила.

На касационния жалбоподател следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното, както и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2484/27.05.2024 година, постановено по НАХД № 14480/2023 година по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите - Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище в [населено място] ДА ЗАПЛАТИ НА „Кеш Кредит“ ЕАД със седалище и адрес на управление, [населено място],[жк], [улица], вх. Г, ет. 6, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.